ACCIÓ

SETMANARI
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
ASSOCIACIÓ CATÒLICA
FERRERS, 38 1.' • TELÈFON, 83
PREU DE SUBSCRIPCIÓ
TRIMESTRE, 1'50

ANY XIX — VILAFRANCA DEL PENEDÉS 9 DE ABRIL DE 1927. — NÚM. 945

SETMANA SANTA

Commemoració de l'agonia de Nostre Senyor a la Basílica de Getsemaní, el Dijous Sant al vespre

DOS anys seguits he tingut la satisfacció immensa de passar la Setmana Santa a Jerusalem.

Com la intrèpida pelegrina del segle IV, la gallega santa Egèria, des del matí del divendres de Llàtzer a Betània fins a la tarda del diumenge de Pasqua a Emaús, he pogut resseguir els mateixos sagrats llocs on es realitzaren els misteris de la vida, passió i mort del Redemptor, que l'Església ens recorda d'una manera tota especial en aquest sant temps de Passió.

Si hom, però, em preguntés què m'ha impressionat més profundament de tot el que he vist i sentit en aquesta Ciutat Santa per antonomàsia, i sobretot en aquests dies que la vida del cristià es reconcentra en el record de la mort de l'Home-Déu, li respondria amb tota ingenuïtat: La visita de Getsemaní la nit del Dijous Sant de l'any passat, que per primera vegada s'hi va celebrar l'Hora Santa sota les cúpules de la nova basílica, a l'entorn de la roca sagrada que veié el Redemptor pregar i entristir-se fins a la mort, a l'ombra de les venerables oliveres que si no són contemporànies de Crist, són en veritat rebrots caducers de les que presenciaren l'agonia del Redemptor i el seu empresonament després de la traïció de Judes.

Getsemaní és a quatre passes de la meva residència habitual al flanc meridional del Mont Olivet, i és el pas obligat per visitar tots els santuaris de la Ciutat Santa; gairebé cada setmana he tingut el consol de celebrar la santa Missa en algun dels altars de la nova basílica; qui-sapples vegades hi he menat caravanes de pelegrins i turistes els quals n'han tingut prou amb la sola composició de lloc i el record dels sublims misteris dels quals fou un dia escenari l'Hort de Getsemaní, per a desfer-se en llàgrimes de tendresa i consol, de compasió i compunció sincera... Mai, però, en les meves visites consuetudinàries havia experimentat jo una emoció tan profunda com l'any passat que, amb feliç acord, motivat potser per l'escàndol ocorregut allí mateix l'any anterior, hom determinà de celebrar amb tota solemnitat l'Hora Santa en aquell clos sagrat i a la mateixa hora que hi agonitzà Jesús.

A les set del vespre centenars de persones afluïen a Getsemaní, unes de la Ciutat Santa per la porta de *Sitti Mariam* o per la carretera que ve de la de Damasc, altres del Mont Sion o per la Via de la Cautivitat, alguns de la banda de Siloè i Betània, d'altres tot baixant pels tres caminets del Mont Olivet que donen a l'Hort de Getsemaní. La basílica de les dotze cúpules fou aviat molt petita per eixoplugar aquella munió de gent devota i pelegrins vinguts de les cinc parts del món expressament a passar la Setmana Santa a Jerusalem.

Els cultes litúrgics estaven anunciats per a les vuit del vespre. Però, si n'era d'ímponent l'espectacle dels voltants de Getsemaní mitja hora abans! Des de Ras el-Amud, el mateix que en els dies de David pogué Adonies sentir les aclamacions motivades per la proclamació reial del fill de Betsabee a Gihon, hom distingia ara perfectament els càntics sagrats que entonava la pelegrinació de penitència tot devallant del pressumpte palau de Caifàs, de la pregària que remorejava amb veu baixa un grup de catòlics mexicans que amb el rosari a la mà anaven resant els misteris de dolor tot acostant-se per la Via de la Captivitat. Ací i allà 'hom es trobava amb colles de persones cobejoses de contemplar de prop tots i cada un dels llocs a què es fa referència en la narració evangèlica de la Passió de Jesucrist.

—Aquí devia haver deixat nostre Senyor els deu apòstols en venir Ell a fer oració després del darrer Sopar—xiuxiuejaven uns que acabaven de travessar el pont del Cedron.

—Ja som a un tret de pedra de la Basílica—mormolaven d'altres que seguien el mateix camí, en arribar a la carretera que duu a Jericó—; sota d'alguna d'aquestes oliveres es degueren ageure Sant Pere, Sant Jaume i Sant Joan, dels quals se separà Jesús abans d'entrar a l'agonia.

Un sacerdot belga, vellet, ens veu apropar-nos al Santuari, i entre content i contristat ens ve al darrera dient:

—Veiam, Pare, si vosté em treu de dubtes. Sóc un pobre sacerdot belga, que des que fiu ordenat de prevere vaig arreconant els petits estalvis que hom pot fer en una miserable parròquia rural, per tal de poder fer de tant en tant mon pelegrinatge a Roma i a Terra Santa. Abans de la guerra, poguí venir a Jerusalem cada cinc anys; enguany, però, és la primera vegada que hi torno des de 1913, i qui sap si aquesta serà la darrera de ma vida! Doncs és el cas que ara ho trobo tot canviat a Getsemaní: vegi, ahir mateix em vaig empe-

LA PIETAT

Aquí la Passió fineix i la Compassió perdura.
El Crist no és ja dalt de la Creu, és amb Maria plena d'amargura.
Com ella l'acceptava un jorn, promès, també el rep ara ja immolat.
El Crist, qui adés sofria als ulls de tots, de nou és de la Mare al si amagat.
Per sempre més l'Església, entre els seus braços, pren ara cura del seu ben amat.
Ço que prové de Déu i ço que és de la Mare i ço que l'home feia,
És tot plegat sots son mantell per sempre amb ella.
Ella l'ha pres i el veu i el toca i prega i plora, ella l'admira;
Ella és sudari, ella és ungüent, ella és sepulcre i mirra.
Ella és el sacerdot, l'altar i el vas, és el Cenacle.
Aquí fineix la Creu, comença el Tabernacle.

(De Paul Claudel: *Corona Benignitatis Agni Dei)*
JOSEP LLOVERA, CANONGE, TRAD.

Via de la Captivitat que pujant del Torrent Cedron, a l'esquerra, duu a Getsemaní i a la carretera que va a Jericó.

A l'esquerra: La nova basílica de Getsemaní.

A dalt i a la dreta: Capella russa de Santa Magdalena.

A sota. Cementiri jueu de la Vall de Josafat.

nyar dir Missa a l'Espluga que hi ha al costat mateix del Sepulcre de la Mare de Déu, perquè sempre m'havien dit que era aquell el lloc autèntic de l'agonia de Jesús; però després m'assabentaren que no fou allí sinó a la nova basílica que, segons el plànol del meu guia, té l'emplaçament de l'antiga església que els seus avantpassats, els benedictins que tenien el principal monestir de Palestina a la Vall de Josafat, bastiren en els temps de les Croades en memòria del misteri de la traïció de Judes. Em sabria dir què hi ha de veritat en tot això?

I de bon grat o per força ens haguérem d'entretenir recordant a aquell antic pelegrí de Terra Santa qualques pàgines de la història antiga i moderna de Getsemaní, començant per fer-li veure—cosa senzillament planera tractant-se d'una persona avesada a llegir la Bíblia—que enlloc de l'Evangeli se'ns diu que l'oració i agonia de Jesús tingués per escenari una espluga, hipòtesi que per altra banda no s'adiu gens amb cap text evangèlic, car sant Marc ens diu que el traïdor s'atançà a Jesús, acompanyat de molta gent armada d'espases i bastons (14, 43), i el mateix pot molt be deduir-se de sant Joan (26, 55); que, segons el testimoni de la major part dels autors i pelegrins de l'època bizantina, especialment del patriarca Eutiqui de Constantinoble († 583), aquella espluga era venerada perquè Jesús hi havia menjat mantes vegades amb els seus deixebles i molt particularment hi sopà el vespre abans de fer la seva entrada triomfal a Jerusalem; que, en fi, les excavacions fetes a Getsemaní pels PP. Franciscans l'any 1920 havien descobert primer els fonaments de l'església del segle XII i després els de la basílica de l'Agonia, bastida en el segle IV, el paviment de la qual hom pot veure reproduït en el formós mosaic de la sumptuosa basílica actual encara no acabada.

La nit d'aquell Dijous Sant recordava en tots els seus mínims detalls la nit memorable del primer Dijous Sant. Els raigs esmortuïts de la lluna que acabava d'eixir pel damunt de les muntanyes de Moab reflectien sobre la Porta Daurada i els murs emmarletats de la ciutat deïcida, per la seva banda orientat, ensems que aquella claror augmentava el contrast del flanc occidental del Mont Olivet a la falda del qual recolza el venerable santuari de l'Agonia, que avui com en els dies de la Passió és el veritable Getsemaní, és a dir, premsa d'oli, car ho és de les oliveres que poblen l'Olivet i la Vall de Josafat.

Heus ací com comentaven el verset quaranta sis de l'Evangeli de sant Mateu uns turistes, tot contemplant l'aspecte corprenent que aleshores presentava el Santuari des de la carretera on comença l'immens cementiri jueu.

—Si, com és de suposar, Jesús orava girat de cara al Temple, verament havia de veure bé com s'anaven acostant Judes i els altres enviats dels prínceps dels sacerdots, dels escribes i dels fariteus, els quals seguríssimament degueren venir per aquí de dret a dret de la vella ciutat, feta avui excel'lent terra de conreu!

—I que bé s'explica d'ací estant—féu un altre veient com les tenebres embolcallaven a aquelles hores el santuari de l'Hort de Getsemaní—que bé s'explica que Judes i la seva colla tinguessin necessitat de llanternes i antorxes, un cop passat el Cedron!

S'acostava l'hora assenyalada per la commemoració solemne de l'Agonia de Nostre Senyor. El mateix que la nit de Nadal a Betlem, ningú no dormia a Jerusalem la nit del Dijous Sant. Centenars d'automòbils anaven i venien de la Ciutat Santa a l'Hort de Getsemaní. Des de la capella on els cismàtics grecs secelebren la lapidació de sant Esteve fins al cementiri jueu, la carretera i els voltants de la Vall de Josafat era tot una immensa onada de gent entre mig de la qual amb dificultat hom podia travessar. Fins els mateixos protestants tenien el seu servei religiós a l'aire lliure a les afores de la capella russa de santa Maria Magdalena a la vora de l'indret on es venera el misteri la traïció de Judes. Gràcies personalment al cap de la policia, puguí fer via entre mig d'aquella immensa aglomeració de fidels i entrar, minuts abans de començar la funció, a la gran basílica que només en aquella ocasió hem vist plena de gom a gom, el mateix que l'Hort que té als costats, sota les oliveres del qual pregava en silenci la devota multitud....

El que sentí l'ànima en aquella hora de records memorables no és pas per ésser escrit. Hom havia fet estampar expressament per aquella ocasió, un resum dels textos evangèlics referents als misteris que tothom anava a contemplar. D'aquesta manera tothom pogué seguir amb el major recolliment les cerimònies que s'anaven descapdellant amb una devoció digna del lloc i dels misteris que es commemoraven.

A cada una de les cinc lliçons evangèliques seguia el cant d'un responsori i una oració adient, i un cop resats un *Pare nostre, Ave Maria i Gloria Patri,* durant uns cinc minuts restava el poble en meditació i silenci.

Una hora i mitja durà la Commemoraciò solemne de l'Agonia del Senyor en el mateix lloc on la sofrí el bon Jesús en la memorable nit del primer Dijous Sant; les portes, però, de la basílica no es tancaren fins l'endemà al dematí. Hi feia tant bo d'estar a Getsemaní aquella nit!...

Bon nombre de pelegrins seguiren en processó de penitència i tot cantant el psalm *Miserere* acompanyaren a Jesús per la Via de la Captivitat, des de l'Hort de Getsemaní fins al lloc on Jesús passà tota aquella nit de la seva passió.

Eren ja les dotze de la nit, i Jesús Sagramentat ens esperava en el Monument.

Hi haurà cap d'aquells milers de pelegrins de Jerusalem, que pugui oblidar les emocions saludables experimentades en aquella Hora Santa?

Dijous Sant de 1926, podré oblidar-te jamai en ma vida?...

D. Gerard M. Salvany, O.S.B.

Jerusalem, festa de l'Oració a l'Hort, 15 de febrer de 1927.

L'autor d'aquest escrit, el Pare Salvany, un penedesenc que treballa en la traducció de la Bíblia que publiquen els monjos de Montserrat, ens ha promès col'laboració constant per al nostre periòdic. Li hem demanat escrits sobre les recerques bíbliques en les quals intervé i sobre diversos temes referents a Palestina que puguin interessar als nostres lectors. Pensem poder inserir aviat el seu segon article.

A baix: D'esquerra a dreta, Tombes dites d'Absalon, de Sant Jaume i de Zacaries.

Al mig: Cementiri jueu a dalt i sota de la carretera de Jericó.

A dalt: Hort de Getsemaní.

Damunt de tot: A l'esquerra, lloc anomenat «Viri Galilei» dels grecs. A la dreta, Monestir dels Benedictins del Mont Olivet.

La Setmana Santa als pobles rurals

A l'amicíssim
Mn. Pere Verdaguer, pvre.

EN totes les solemnitats litúrgiques dels pobles rurals, encara que despullades d'aquella majestuositat exterior amb què les veiem revestides a les grans ciutats, hi trobem un caient típic embaumat d'un sentiment religiós tant enlairat, que als esperits enamorats de la vida íntima dels nostres poblets ens atrau fortament.

Qui no ha passat un divendres sant als poblets de la muntanya, no sap què és identificarse la franquesa de la nostra fe amb l'ànima popular.

A trenc d'alba veuríeu sortir de les masies, vells i jovenalla camí de l'església, i llurs converses en veu baixa no tenen llavors el to festiu i alegroi dels diumenges quan s'encaminen a Missa primera.

El sol com si recordés encara aquella escena del Calvari que féu sagnar la seva cara, s'amaga vergonyós entre les boires, i les obagues i planúries resten orfes dels seus raigs, ni sentiríeu les cantúries dels ocells, ni el vent gosa xisclar temorós de trobar la pau i quietud amb què es desperta la natura, només el murmull de l'aigua del rierol escampa els seus planys enllà d'enllà...

Aquell dia no fan pleta davant l'església; silenciosament van entrant i als pocs moments veureu sortir la professó del *via-crucis*; la compenetració íntima dels misteris es veu marcada a llur cara; hi va tot el poble, segueixen devotament les estacions que el senyor rector llegeix en veu clara i a cada estació un bes a terra i sobre cada bes una llàgrima...

Tornats que són al temple, comença llavors aquell acte que no s'esborrarà mai de la nostra imaginació.

Tot convida a plorar; el crucifix de la capella fonda agegut al mig del temple amb la Verge de les Dolors al seu costat entre les rengleres de ciris que poden comptar-se pel nombre de famílies (tothom n'hi porta de ciri al *monument);* les cares groguenques de les dames abillades amb el trajo negre de noces que en tot l'any no veu claror llevat d'aquesta diada; el posat seriós dels homes, l'admiració barrejada amb l'espaordiment de la mainada, qui no sap capir tot aquell munt de coses extranyes i que s'arrauleix esporuguida prop la falda de la mare en sentir el predicador com comença amb to solemne el sermó de Passió.

Al cap de poc, veureu com llagrimegen, condolits pels sofriments amargs de Jesús, que un a un va desgranant el predicador, i amb quin delit surt la quitxalla fora del temple i venja a cops sobre una fusta, la mort de Jesús i les llàgrimes de llurs mares!

. . . . . .

Retornen silenciosos cap a les llars llurs, les campanes resten mudes i només sentiríeu el ferèstec triquilleig de les *tenebres* a dalt del cloquer, que es confon amb els cops descompassats de la mainada; el jorn s'adorm embolcallat en el misteri, i un que altre estel estén el seu esguard albirador sobre la terra que espera amb ànsia inquieta el jorn de glòria, el toc d'Al'lelluia.

J. M., pvre.

Cultes de la Setmana Santa

FUNCIONS religioses que durant la Setmana Santa se celebraran a les esglèsies següents:

SANTA MARIA. — Diumenge a les 3 de la tarda, i dilluns, dimarts i dimecres, es farà la solemne adoració de la Vera Creu.

Dimecres a les 5 de la tarda, Ofici de tenebres i fasos.

Dijous a les 10, Ofici solemne amb sermó. Distribuïda la sagrada comunió als Rvnds. Sacerdots, M.I. Ajuntament i Junta d'Obra, processó per a posar Nostramo al Monument. Serà vetllat pels senyors i joves de la Lliga de Perseverança i les senyores. A les 5 de la tarda, Ofici de tenebres, acompanyant la capella de música el cant del Miserere i fasos. A les 9 del vespre, Hora Santa amb la predicació de les set paraules de Jesús en Creu. Escollida música sacra alternarà amb la predicació.

Divendres. A les 5 del matí estarà oberta la Basílica. A les 6 sermó de Passió. A les 10, se celebraran amb tota solemnitat les cerimònies pròpies del dia amb assistència del M. I. Ajuntament i Junta d'Obra. A les 5 de la tarda Ofici de tenebres i fasos.

Dissabte. A un quart de 8 del matí Benedicció del foc, ciri pasqual, fonts baptismals i Ofici de glòria.

SANTISSIMA TRINITAT —Dijous a les 10, Ofici amb comunió general, plàtica i processó per a posar Nostramo al monument. A dos quarts de 5 de la tarda, Maitines i Laudes cantades. A les 7, funció de Lavatori que practicarà el senyor Rector, segons ritus, a dotze nens els quals representaran els dotze Apòstols i sermò de manament.

Glossa de Passió

AQUESTA setmana celebra l'Església el més gran misteri que ha vist l'humanitat viadora: el misteri de la nostra redempció. Tota la vida de Crist convergeix a aquest punt, tots els seus actes són com un preludi, una nota preparatòria al gran poema de la nostra total regeneració.

Si en els llindars del temps s'havia transgredit el precepte pel cobejat plaer de menjar una fruita on, segons el mal esperit, hi estava vinculada la ciència del bé i del mal, just era que quan es volgués esborrar aquest acte primer de maledicció, s'acomplís un acte contrari: un sacrifici. Si un plaer trencà el ritme de l'amistat divina, tan sols la dolor podia altra vegada instaurar-lo. Crist penjat en Creu fou la víctima que s'oferí en sacrifici d'expiació. Ell carregà damunt les seves espatlles tota la pesantor dels nostres pecats i la portà fins a la mort.

Veritablement, la Creu ha estat el lligam que ha juntat cel i terra en la suprema unitat d'una aliança d'amor. L'humanitat abandonada—com diu l'Apòstol—als seus propis excessos havia negligit tota llei divina,havia rebregat la seva ànima per encabir-la dins un cor petit que sols amava els dalers mortals. Estava canviat l'ordre amb què va ésser establert el món. Calia un retorn, en quan es pogués, a l'ordre de la gràcia; era per això que precisava una regeneració de l'humanitat i un sacrifici d'expiació per Déu. És aquest el misteri que s'acompleix en la Creu. Crist clavat en ella és el nostre Redemptor. En la Creu, amb els braços oberts i la testa inclinada en un gest d'eternal assentiment a la voluntat del Pare ens recorda cada moment i especialment en aquests dies de recolliment de Setmana Santa, el gran misteri de l'amor. L'amor sols ha estat el mòbil del seu sacrifici; amb l'amor més intens de què nosaltres som capaços compensarem una engruna del gran sacrifici acomplit per Crist. Ell ha ofert tot el que tenia, fins la seva vida; per què nosaltres en aquests dies no li fem presentalla de les migradesses que constitueixen la nostra personalitat? Ofrenem-li el nostre cor obert com un càlzer desbordant de remordiments, de lluites, de crims, de decepcions, en un mot, del disgust de nosaltres mateixos. Què hi fa que tot plegat sigui poca cosa? Ell no demana res més. Basta per dignificar-ho que Ell els embolcalli dins la grâcia que ha conquerit amb la Passió sacrosanta.

Demanarem, doncs, a tots els fidels, que aquests dies s'amarin ben bé en la meditació de la Passió de Crist i l'adorin de cor, puix per ella ha retrobat l'humanitat el camí de la llum i el camí de la felicitat eterna.

Tan sols així commemorarem dignament el drama diví de l'Amor i de la Dolor.

A dos quarts de 10, exercicis d'Hora Santa; alternats amb música clàssica.

Divendres a les 6 del matí, sermó de Passió per Mossèn Pere Coma, pvre. A les 10, Ofici de Presentificats. A dos quarts de 7 de la tarda, corona a la Verge de les Dolors i Via-Crucis solemne cantat per l'escolania i el poble.

Dissabte a dos quarts de 8 del matí,benedicciò de foc nou,fonts baptismals i Ofici de glòria.

SANT FRANCESC.—Dijous a les 8 del matí, Ofici solemne amb comunió general i processó per l'interior del temple per posar el Santíssim al Monument.

Divendres,des de les 5 del matí, es podrà visitar el Monument A les 8, es començaran les cerimònies pròpies del dia i processó per a treure el Santíssim del Monument.

DOLORS, DE LA VILA.—Continua celebrant-se el solemne Septenari que acabarà el dilluns al vespre.

Dijous i divendres, adoració de la imatge del Sant Crist, vetllada pels socis del Cos de portants. Divendres, a dos quarts de 9 de la vetlla,processó de la Congregació dels Dolors. Portaran la Imatge de Jesús en Creu,Joan Blanch, Albert Moliner i Salvador Valls.

Dissabte, a dos quarts de 7 de la vetlla, es farà la funció de la Soledat de Maria amb sermó pel Rvnd, Climent Parramon, pvre.

SANT PELEGRI.—Dijous i divendres, podrà adorar-se la Santa Imatge de Jesús en Creu.

SANT RAIMOND.—Dijous a dos quarts de 9 del matí Ofici solemne i comunió general amb plàtica ; a les 4 de la tarda, Ofici de tenebres.

Divendres, a les 8 del matí Ofici propi del dia.

SANT ELIES.— Dijous a dos quarts de 9 del matí, Ofici cantat per les noies del Col·legi i comunió general.

Divendres, a dos quarts de 9 Ofici propi del dia.

NTRA. SRA. DEL CARME.—Dijous, a les 9 del matí, Ofici; a les 5 de la tarda, cant de Maitines i Laudes.

Divendres,a les 9,Ofici i cant de Pàssio;a les 5 de la tardaMaitines i fasos.

Dissabte a les 8 del matí, benedicció de foc nou i del ciri pasqual, profecies i Ofici.

DEL CAMÍ

La ingratitud

AVUI, diumenge de rams, serà bo que meditem un xic sobre la ingratitud.

La ingratitud! Pecat lleig i repugnant, trista cosa horrible, escruixidora, que ens parla d'aviliment i deshonor sense vels atenuants.

Branden els palmons,les palmes, els brancalls d'olivera, els feixos daurats de llorer olorós... Sota el cel diàfan i transparent, on riu paternalment la solellada, hi floreix com un bosc meravellós que avança, desfermat, riquíssim de vibracions múltiples, duent al cor de la majoria un doll inestroncable d'amor, de voluntat, d'entusiasme fèrvid i delirant. Més ai! que darrera la glòria apunta la desfeta, que darera la joia la dolor s'hi amaga, que darrera la claror s'hi entrelluca la fosca, que darrera l'abrandament triomfal espia la indiferència glaçada sinò la hostilitat implacable...

Car la ingratitud, mare de la hipocresia, companya del desvergonyiment, germana de la mediocritat, eixampla neguitós els braços sempre per tal d'aplegar, d'una guisa ben estreta, a tots els homes que són com miserable rieral llefiscós que passa, mancats d'aquell caracter que dóna a les obres que s'executen un segell de fortitud, puresa i dignitat supremes.

NOIA DE GURRI.

Via-Crucis

DEMÁ a dos quarts de quatre de la tarda sortirà de la capella de les Dolors de la vila el solemne i consuetudinari Via-Crucis que cada any, el Diumenge de Rams, el «Cos de Portants del Sant Crist» celebra amb molt de lluïment.

Estampes de
PRIMERA COMUNIÓ
a la impremta
ESTEVA

El Grup Escolar

DIVENDRES passat, l'Alcalde Sr. Àlvarez va reunir al seu despatx oficial els representants de la Premsa local per tal d'assabentar-los de la situació en què es troba l'assumpte del Grup Escolar.

Explicà les gestions que hom havia fet per a acollir Vilafranca a la llei sobre grups escolars que deixà de regir el dia 31 del mes passat, segons la qual llei l'Estat concedeix per a la construcció d'edificis escolars el 70°|o de subvenció. Per tant, el local, que vindria a costar unes 245,000 pessetes, costaria a l'Ajuntament unes 74,000 pessetes.

De moment manquen terrenys a posta per a construir l'esmentat edifici. S'ha pensat en els que hi ha al carrer de la Parellada i Pou de la Pina. Però de totes maneres, l'Ajuntament acceptaria oferiments d'altres terrenys que puguin convenir. L'Alcalde encarregà als representants de la Premsa que fessin públic el seu desig de rebre les dites ofertes de terrenys o bé l'assenyalament de locals convenients per llur grandària, situació cèntrica, etc. etc.

Hem de dir, exposant un criteri propi, que el pla que,pel que es veu, hom vol seguir per a intentar de resoldre la qüestió de de les escoles a Vilafranca, no respon a les modernes normes pedagògiques. Aquest fet, confessem-ho, ens ha decebut.

Sembla que només es vol tractar de donar a les escoles vilafranquines un local o uns lo- que ara i més vistosos. Això, davant l'estat actual dels edificis escolars en ús a Vilafranca, ja fóra una gran cosa. Però a l'hora de fer una despesa i de cristal·litzar un projecte, caldria fer una cosa definitiva. L'Escola Graduada seria la tal cosa definitiva. I, certament, sembla que hom no es decideix a menar el projecte envers aquest pla, l'únic que podria posar la nostra vila al nivell que li pertoca en l'ordre de la cultura escolar.

Fórem els primers en remarcar que havia de causar joia als vilafranquins l'intent municipal d'aconseguir un Grup Escolar per a Vilafranca. Llavors no coneixíem detalls del projecte. Ara que en sabem alguna cosa més —poca cosa, no obstant—hem de dir, sense voler negar que el Grup Escolar, sigui com sigui, és necessari a la nostra vila, que el nostre entusiasme ha minvat bon tros.

Posats a fer unes Escoles, aquestes haurien de posseir l'organització i les condicions pedagògiques de darrera hora. No és el tipus d'escola unitària, que tostemps hem patit, el que ens convé. Suposant que no es pugui fer de moment una Escola Graduada, esperem, esperem encara. Al fi i al cap hem passat fins ara amb unes escoles deficientíssimes, que podríem passar un temps més mentre hi hagués l'esperança que l'Escola Graduada havia de venir.

Esperar una cosa bona és millor que posseir-ne una de deficient. Si l'intent és de no fer decididament una Escola Graduada, no haurem guanyat pas molt. Tindrem escoles noves però no escoles perfectes. I el més sensible és que un cop l'edifici o els edificis escolars seran bastits per a servir d'escola unitària,l'esmena serà bon xic difícil.

La comissió que ha nomenat l'Ajuntament per a portar a terme el projecte del Grup Escolar, la formen els regidors Srs Feliu, Colomer (J.) i Ferrer.

El comunicat que la Societat «La Principal» i la seva Comissió de Cultura va adreçar a l'Ajuntament ha rebut la següent resposta:

Cumplimentando un acuerdo de la Comisión Municipal Permanente he de contestar a V y demás señores firmantes de la atenta instancia a esta Corporación dirigida, significándole que el Ayuntamiento que me honro en presidir, no ha descuidado por un momento la construcción de un Grupo Escolar, obra de necesidad suma, y que es al propio tiempo manifestación de la cultura de los pueblos.

Para llevar a la pràctica tan bellos propósitos, era indispensable saldar previamente el cuantioso déficit que sobre nuestra Hacienda Municipal pesaba, fruto de anteriores administraciones. Sin ello no era posible solicitar ni obtener la subvención que el Estado ofrece a la construcción de Grupos Escolares. Esta obra poco ostentosa tual Ayuntamiento sin acudir a exacciones extraordinarias, y renunciando a su vez ha percibir dos repartimientos por anteriores Corporaciones formados, tedonien la satisfacción de liquidar el ejercicio económico anterior aquèllas deudas, y saldar sus cuentas con un superávit de 184. 418'87 pesetas.

Cancelados ya aquellos agobios, dotada la población de agua suficiente a sus necesidades y practicadas algunas obras de saneamiento cuya realización era inaplazable, puede en el momento actual gestionar y emprender la obra antes dicha, acogiendose a los beneficios que otorga el Real Decreto de 17 de Diciembre de 1922; y en el dia de ayer tuve la satisfacción de presentar en la Oficina correspondiente, cumpliendo un acuerdo del Ayuntamiento pleno, el expediente para la construcción de un Grupo Escolar en nuestra villa; ofreciendo al Estado el terreno, y solar donde la futura Escuela ha de emplazarse,y constribuir a más a la construcción del edificio con un 30°|o de su valor; que asciende a 247.615'70 pesetas, segun presupuesto formado por el Arquitecto Municipal Don Antonio Pons-Dominguez; peticionando en su consecuencia del Estado una subvención que asciende al 70°|o del valor de la obra referida.

He de consignar, rindiendo un tributo de justicia, nuestro agradecimiento al digno Gobernador Civil de esta Provincia Excm. Sr. Don Joaquin Milans

del Bosch que ha impulsado tan deseada obra, y ha ofrecido al que suscribe todo su apoyo para que en plazo no lejano cuente nuestra villa,cuna de tantos hijos eminentes, honor de las letras patrias,con un Establecimiento de Enseñanza que sea manifestación de la cultura de sus habitantes.

Lo que es grato comunicar a V. para su conocimiento y satisfacción.

Dios guarde a V. muchos años.

Villafranca del Panadés, 31 de Marzo de 1927.

El Alcalde,
Juan Àlvarez.

Sr. D. Jaime Carbonell y demás firmantes de la instancia de fecha 16 del actual dirigida a este Ayuntamiento.

Cançó de la dolça espera

La terra s'ha tornat d'or,
la mar de color de plata
i el cel rosa allà ponent
s'encen tot com una flama.
Asseguda en un vinyar
una donzella cantava,
cantava l'amor que ve
per la carretera blanca

Ara la terra és dels grills
i d'un estel que tremola,
i la llum que el jorn s'enduu
als ulls de la noia es posa,
i canta que cantaràs
i la vinya es tota una ombra,
ai, amor com fas delir
aquella besada dolça!

Allà al lluny s'ha encès un llum
que com un estel camina,
el dring dels esquellerings
fa una bella musica.
Donzella de la cançó
t'és xic el món i la vinya
i el teu cantar s'ha endormit
en tos llavis d'ambrosia.

Cucs de llum en el camí
i puputs a la pineda
i un airet suau al cel
i un barquet a la mar negra.
La llum del carro és punxant
i clara com una estela:
rera d'ella i va l'amor,
amor i besada tendra.

† Lluís Ràfols i Gener

Minúcies

La bondat

PARLAREM de la bondat' En aquest temps en què tant de gent—i potser nosaltres i tot, que el lector judiqui—malentent el ver sentit d'aquest mot, és oportú parlar-ne. Altrament, és un tema que ens abelleix i ha d'abellir a tota persona. No és d'aquells temes que provoquen ires i inciten a prendre represàlies d'obra, verbals o escrites. És un tema bon minyó, suau, inofensiu, edificant. Cap conseqüència no pot provenir de tracbondat.

Tothom té l'ineludible deure de practicar la bondat. Mai no serà suficientment justificada la transgressió d'aquest deure, enc que els homes trobem sovint raons per a prescindir d'ell. Però, val a dir-ho, uns estaments, unes classes socials determinades haurien de donar per mitjà de llur comportament l'exemple diàfan d'aquesta bondat tan necessària en la vida col·lectiva i tantes vegades prescrita per les lleis divines i humanes. I aquest exemple no el donen.

Molta part de les revoltes que han fet i fan trontollar el món, moltes de les commocions que han subvertit ordres de coses establerts, han provingut, precisament, d'aquesta manca de bondat: els forts s'han cregut amb el dret de fer sirgar els febles a benefici de llurs conveniències. els rics han volgut dominar els pobres i han aixecat els fonaments de llur riquesa damunt la mateixa pobresa. En una paraula, els rics i els forts, que generalment són idèntica cosa perquè la força és a servei de la riquesa, han prescindit de la bondat. I els febles i els pobres s'han cregut, aiximateix, amb dret a prescindir-ne.

En humana lògica aquest darrer fet té una perfecta justificació: s'ha produït com a fatal conseqüència del primer. Aquesta revolta més o menys abscondida, més o menys encesa, però en ple creixent, dels que hem anomenat febles i pobres, no ha esclatat pròpiament per auto-determinació dels revoltats, sinó més aviat per culpa de l'acarnissament de la mateixa opressió.

Vet ací, doncs, com la manca de bondat d'aquells qui podien i havien d'ésser bondadosos, ha submergit la societat en una mar d'aigues tèrboles i tumultuoses. Vet ací com ara hom no troba cap més remei que els rir el mal que s'hauria pogut evitar amb l'exercici de la bondat.

No vull dir amb tot això que la bondat no existeixi damunt la terra. Existeix, existeix, sortosament. La trobaríem i hom la troba cada dia arrecerada en ànimes humils. O, que humiltat és certament sinònim de bondat! No cerquéssiu en els orgullosos, en els petulants, en els vanitosos, en els presumits, en els que es vanen de qualitats que no tenen i en els que divideixen el proïsme en tries i més tries, la bonesa de cor. No creiéssiu que fer caritat ostentosament sigui bondat, no creiéssiu que pregonar a tots els vents un favor fet a qui el necessitava, sigui bondat, no creiéssiu que afavorir un desvalgut per a fer-ne un criat a desgrat seu, sigui bondat.

No, la bondat espandeix dolçament i desinteressadament el bé sense fer remor, guareix misèries de l'esperit i del cos de guisa quieta, senzilla, modesta. El bé pel bé és l'única bondat veritable. Altrament, la bonesa, per ésser-ho, ha de tenir un ordre de continuïtat: qui faci caritat avui i escatimi demà el pa dels servents, no és bondadós; qui nedi en l'abundor i de tant en tant, per tal de quedar bé amb la pròpia consciència, es desprengui d'un gra d'arena de la seva riquesa per a donar-se el luxe de fer-se passar per munificent, no és bondadós; qui dóna una almoina a un pobre i se'l mira de cua d'ull, no és bondadós; qui atura la fam del pobre que li és grat i es nega a donar un mos de pa al qui, tot i mereixent-ho, no n'hi és, no és bondadós. La bonesa o es practica a cor obert o no és tal bonesa.

Tots aquests mots entorn de la bondat, seran si voleu, filosofia barata, com s'acostuma a dir. Però filosofia barata o cara, té [illegible] gats hauríem de tenir en compte.

Teognis.

Fulles històriques

Creació de l'Ardiacanat del Penedès

EN el Capítol tingut pel Rdm. Sr. Bisbe de Barcelona D. Ponç de Gualba i els Srs. Canonges de la Seu amb intervenció del Notari de la mateixa Discret Bernat de Vilarrúbia, el dia primer d'octubre de 1324, foren creats tres Ardiacanats, tot i disposant que el primer s'anomenés de Mar el segon del Penedès, i el tercer del Vallès, als que respectivament s'uniren les esglésies parroquials de Santa Maria del Mar, Santa Maria de Vilafranca i Santa Maria de Caldes de Montbuy, reservantse el Prelat la provisió de les esmentades Dignitats. Per exercir la cura d'ànimes a les dites esglésies, és disposà la institució d'altres tants Vicaris perpetus. Aquestes unions foren aprovades i confirmades també pel Rdm. P. Francesc, Patriarca de Jerusalem, Bisbe-Administrador perpetu de Barcelona, el 24 de novembre de 1394, de manera que en aquestes parròquies l'Ardiaca tenia la cura habitual i el Vicari perpetu l'actual.

L'article 25 del Concordat de l'any 1851, que és el vigent, suprimí aitals Dignitats i Vicaries i foren nomenats des de llavors Rectors en propietat o els que els substitueixen quan ocorren les vacants.

El primer Ardiaca del Penedès fou Berenguer de Papiol i en el «Llibre vert» de la nostra vila, a últims del segle XVI, llegim: «Los Ardiacas del Panadès son quatre, hu de la casa ferran, dos de la casa de colldeçansa y l'altre de la casa de Miquel Barthomeu.»

J. B. i C.

Noves

Casal de «La Principal». —Ha estat autoritzat per l'autoritat governativa el curs de conferències que aquesta entitat té anunciat.

Oportunament es fixarà la data en què se celebrarà la conferència de J. Coll i Creixell sobre el tema «Les escoles graduades que convenen», que no va poder-se celebrar per no comptar amb l'esmentada autorització.

Podem anunciar que el tema: «Anatomia», que és el que seguirà a la conferència sobre les escoles graduades, ha estat encarregat al metge-cirurgià resident doctor Manuel Lòpez i Coll.

Exclusió.—Per manca de pagament ha estat exclós de la nostra llista de suscriptors En Josep Queraltó, propietari, de Sant Martí Sarroca.

Tancament de curs.— El dimarts vinent, a les vuit del vespre, tindrà lloc a les «Escoles Milà» el tancament del curs 1926-1927.

Els ballets del diumenge.—Amb la gràcia i l'exquisidesa que el distingeix el «Grup Folklòric» del Foment Sardanista va presentar-nos el diumenge passat un enfilall de belles danses i ballets populars d'una faisó tota acurada.

El distingit auditori que emplenava el «Teatre Tívoli» va premiar amb forços aplaudiments la tasca dels nostres gentils fansaires.

Desaparició d'un col·lega.—Ha deixat d'aparèixer el nostre car col·lega «Badalota» de l'Arbós.

La decisió ha estat presa per raons econòmiques.

Els nostros escrits.—Darrerament han estat reproduïts els nostres escrits següents: «La crítica i els crítics» («Minúcies»), per La Veu de Sabadell» i alguns fragments per «La Veu de Catalunya», «El contacte de la Ciutat» (Editoria dels Quaderns), en fragments, per «La Veu de Catalunya» «Cenacles i... cenacles» («Minúcies»), pel «Diari de Mataró» i «Un militari romà a Sant Esteve de Castellet», Manuel Trens, pvre., per «Badalota» de l'Arbós.

Agraïm als confrares la finesa.

Convocatòria.—Per a tractar de si procedeix o no dissoldre l'entitat mutualista *Mútua del Penedès*, es prega als socis de la mateixa que es dignin concórrer a la reunió general que se celebrarà el pròxim dimarts, dia 12 del corrent, a dos quarts de deu en punt del vespre, i sigui el que sigui en aquella hora el número de socis que es trobin reunits, en el local de la societat Choral *Catalunya Nova*, carrer de Sant Joan, cedit graciosament per la junta de govern d'aquesta atès el fi benèfic de l'entitat que convoca la reunió.

Reunió.—La Junta del Casino Unió Comercial convoca a una reunió par a tractar d'un projectat augment de les tarifes telefòniques.

La dita reunió se celebrarà a l'esmentada entitat el dia 12 vinent a dos quarts de deu del vespre.

L'hora d'estiu.—Recordem que avui a les onze del vespre s'han d'avançar una hora els rellotges, car és avui que començarà a regir l'hora d'estiu.

Fútbol.—Demà el F. C. Vilafranca anirà a jugar a Barcelona contra el reserva del F. C. Gràcia.

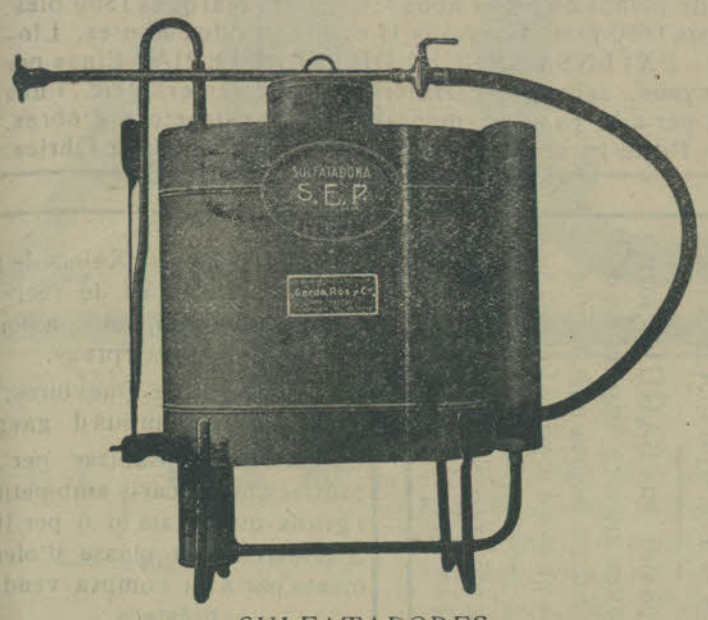
Ràdio Lot.—El darrer número suara publicat de la revista catalana de la radiotelefonia Ràdio lot podria qualificar-se d'extraordinari a jutjar per la gran quantitat d'ilustració gràfica i pel seu text fortament interessant i de palpitant actualitat.

Publica demés de les poesies premiades en el seu important Concurs poètic, retrats dels autors, informació dels darrers avenços de la Televisió, i una interessant informació relativa a l'ús del micròfon en els Exercicis Espirituals que suara tenim l'oc, ultra les seves acostumades seccions.

Servei d'autos.—S'ha inaugurat un servei d'autòmnibus de Vilafranca a Sant Sadurní passant per Avinyonet i Sant Pau d'Ordal.

ACCIÓ

participa als subscriptors forans que paguen per trimestres a Vilafranca, que per tal de facilitar la tasca de l'administració, d'ara endavant se'ls passarà a cobrar llur subscripció en quotes anyals.

SULFATADORES

SULFAT DE COURE

"PEÑARROYA"

SOFRE FLORISTELLA

DE LA «UNIÓN SULPHUR & C.º»

DIPOSIT GENERAL A LA COMARCA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS, S. A.

PREUS ESPECIALS PER A GRANS PARTIDES

— QUEVIURES i demès articles que serveix la casa

Eduard Quer

Constitució 35, Teléfon 330, són recomanables per llur excel·lent qualitat i preus aventatjosos.

Estampes de

PRIMERA COMUNIÓ

a la impremta

ESTEVA

— Llavors per la sembra de totes menes.

RAFEL JOVER

Consellers, 16 i Cort, 30

Especialitat en aufals pesat per màquina sense cascuta garantit.

Zulla, trepadella, mongetes, naps, escaroles, cols, remolatxes, etc

Sofrins i ràfies

Vagons de fems a preus reduïts

POSADA DEL PI Concellers,2

Se serveig menjars a totes hores.

Es porten a domicili vins de totes classes i a bons preus.

ESTAMPES

IMP. ESTEVA

Constitució, 13 - Tel. 115

La clientela agradecida propaga el

Amigo **DÉBIL** tome

Elíxir CALLOL

Aumenta el APETITO y las FUERZAS rápidamente

Medicamento Aprobado y Recomendado desde el año 1897, por la Real Academia de Medicina y Cirujia, a los débiles.

Cómprelo hoy mismo. - Sólo vale 5 ptas.

Los Médicos, que lo conocen prácticamente lo recetan, lo toman y lo dan a sus familias

---

Anuncis classificats

VENDES:

— CASA I ESTABLIMENT per vendre a punt cèntric.
Raó: en aquesta impremta.

— Casa per vendre al carrer de St. Bernat, 9.—Raó: Esteve Fábregas, Santa Magdalena, 39.

— ES VEN un carro tartrana de 8 selents en molt bon estat i amb resistència per a portar càrrega si així convè. Raó en aquesta impremta.

— ES VEN un quart de ploma d'aigua de la vila. Raó en aquesta impremta.

Anuncis diversos

— Bonica i espaiosa habitació a punt cèntric, per llogar.
Raó: A la impremta del periódic.

— Es necesita una dependenta per a botiga. Es indispensable que sàpiga llegir i escriure.
Raó: En aquesta impremta.

— BAIXOS amb cup per llogar. Carrer d'Amàlia, 43.

— Cirurgià Pedicur Massagista
M. RIOS COLL
Sant Bernat, 4.

Fábrica de Pastes alimentícies i Xocolates
Drogueria i Queviures

F. Joan Guarro

Constitució, 34--Vilafranca del Penedés--Tel., 136

SE SERVEIX A DOMICILI

Olis d'oliva

ARTUR SAMARANCH

Magatzem: Carrer de St. Ferran
Telèfon, 129.

REUS

Les capses de paper i sobre que es venen a UNA PESSETA a la

Impremta ESTEVA

són de 25 fulls i 25 sobres.

A. MONTIA, Dentista

Pelayo, 30-1.º. — Barcelona.
— Tel. 2.042 A. —

A Vilafranca del Penedès, continua visitant tots els dies de mercat.

Rambla de Nostra Dona, 37, pral.

Dentadures sense paladar.
Treballs sistema americá.
Extraccions sense dolor.
Orificacions i empastos de totes classes.

Preus econòmics. —
— Consultes gratuites.

ESCOLA d'ART

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

DIBUIX, PINTURA, ARTS APLICADES, DECORACIÓ

CURSOS I CONFERÈNCIES DE DIVULGACIÓ ARTÍSTICA I TÈCNICA

Matrícula per a obrers: 5 ptes.
« per a no-obrers: 15 «
Protectors des d'1 pta. mensual

Adobs Pujolá

Per encàrrecs:

Josep Salvany i Alegre.

— Santa Magdalena, 18. —

Teléfon, 56.

FUMADORS

PAPEL CARLETS OLOT.

ENGOMAT

vegetal i sense cola

Dr. Josep M.ª Ramon Escardó

Aribau, 5, principal, 2.ª, esquerra Consultes: de 4 a 6 Barcelona.
Plaça Milà, 7, els dissabtes de 10 a 1 - Vilafranca del Penedès.

MALALTIES

Nevioses	Secreció interna
Histerisme, epilèpsia, psicastènia i paràlisi.	Retraç de desenrotllament infantil: Rejoveneixement i Operació de Steinach. Nutrició, Artritisme, Diabetis i Obesitat.

La Sastreria Cuyás

té un gran assortiment de gèneres pel proper istiu des del més barat al més bo, de manera que el qui vulgui vestir bé, elegant i econòmic que visiti aquet centenari Establiment i tindrà la garantia de la màxima perfecció i baratura.

Genoveva Solé de Escolá

Professora en Parts

Ex alumna de l'Hospital Clínic de Barcelona

Carretera de Tarragona, 18 primer, segona. Vilafranca.

AMB CENSURA ECLESIÁSTICA

IMP. ESTEVA.-TEL. 115.-VILAFRANCA

JARDINERIA de JOAN VIDAL

Varietat en plantes de saló, de flors i d'arbustos

Arbres de fruit i d'ombra. Arbres de llavor de totes menes.

Construcció i conservació de jardins. — Exornament de salons.

Despatx: PLAÇA DE SANT JOAN, 8. — Vivers: ATENEU, 21

Pianos de manubri i teclat i Ferreteria

JOSEP MATA Carrer de St. Pere, 6 - Telèfon, 245

Pianos manubris de tots els sistemes. Repartori d'actualitat a gust dels clients. Preus reduït. - Venda de pianos de teclat nous les millors marques 1500 ptes. pagats en 33 mensualitats 1650 ptes. Garantits. D'ocasió des de 500 ptes. Lloguers molt econòmics. — EXTENSA SECCIÓ DE FERRETERIA. Eines per a paletes, fusters, manyans, sabaters, carreters, boters, ferrers, etc., i una infinitat d'ARTICLES per a la pagesia, menestrals i constructors d'obres. Vidres, Baldoses etc. — Preus baratíssim. — Tot rebut directament de fàbrica.

RESERVAT PER

BARTOMEU FIGUERAS

A. Guimerá, 32 ***Tel. 334***

Tabloides del Dr. Tarp

Remei eficasíssim en les malalties del ventrell i dels budells.

Poden adquirir-se a les farmácies:

GUASCH.—Parellada 39
SERDÁ.—Cort 35.
SERRAT.—Cort 1
BOSCH.—Cort 19.

Funerària Modelo
JOSEP TRIUS (a) Torné
Sta. Maria, 8, - Tel. 106 - Vilafranca.

Grans existències en BAGULS forma CAIXA sistema modern bagul de *cazadora* i *negrera* forma boleta com també de montats amb paayo i merino formes boleta, sisebats i rectes. Es la casa que té més varietat, més existència i més economia. - Gran assortit en CORONES.

Vendes de Cases i Xalets de tota mena. Hisendes de recreu i amb bons rendiments a bones condicions i preus.

Establiments de Queviures, de roba i d'altres, a preus d. ganga.

Capitals d'isposables per a préstecs hipotecaris amb petites i grans quantitats al 6 per 100. S'admeten tota classe d'oferiments per a la compra-venda i préstecs.

Tracta reservat i seriós.

Fidel Vives Ventura

Carrer d'En Coll, 5, primer.

Mobles i Taller de Fusteria Mecànica de LLUIS FABRÈ

Aquesta casa assabenta la seva clientela i el públic en general que demés de fer tot el pertanyent al ram de construcció té obert un establiment de mobles de luxe i de senzills a preus econòmics.

— Exposició i venda de Mobles: Plaça de la Constitució, 39. —
— Domicili: Plaça de A. Clavé, 14. —
— Tallers: Carrer de Ponent, 12. —

Reservat

Académia Mercantil MIRO

Curs de 1926-1927

CLASSES GENERAL, en agrupaments de 10 alumnes máxim.

Gramàtica Castellana. Càlcul Mercantil. Correspondència idem. Reforma de lletra. — Hores de 12-13 i de 20-21

Idiomas. de 14-15 i 18-19
Teneduria de llibres de 19-20

Queda oberta la matrícula, que es tancarà el dia 30 de setembre.

LLIÇONS ESPECIALS — Pràctiques generals d'escriptori. — Dactilografia. — Estenografia. — Transports. — Geografia. - Comunicacions. — etc. etc. — Restants hores del dia, en classes individuals, i en agrupaments de 2, 4 i 6 alumnes.

Matrícula oberta tot l'any.

P Miró, Director Telèfon, 345

Rambla de Sant Francesc, 27, segon. Vilafranca.

NOUS PREUS de FORDSON

Tractor Agricola Ptes. 4.500
Tractor Industrial Ptes. 5.300

AGENCIA OFICIAL

Lincoln Ford Fordson

AUTOS - CAMIONES - TRACTORES

Carretera Tarragona, 47

TELÈFON 279

Fusteria mecánica i construcció de TAUTS
P. Magí Soler
Tallers i despatx: CLASCAR, 13 TEL, 49
Depósit de tautes: PLAÇA DE JAUME I, 3.
Unica casa montada amb maquinária moderna.
Preu fixe i més limitat que en cap altre FUNERARIA. Corones per a tots els gustos.
Promptitud Perfecció Economia

ACCIÓ

és el periòdic de més circulació del Penedès.

EL INMEJORABLE
PAPEL DE FUMAR

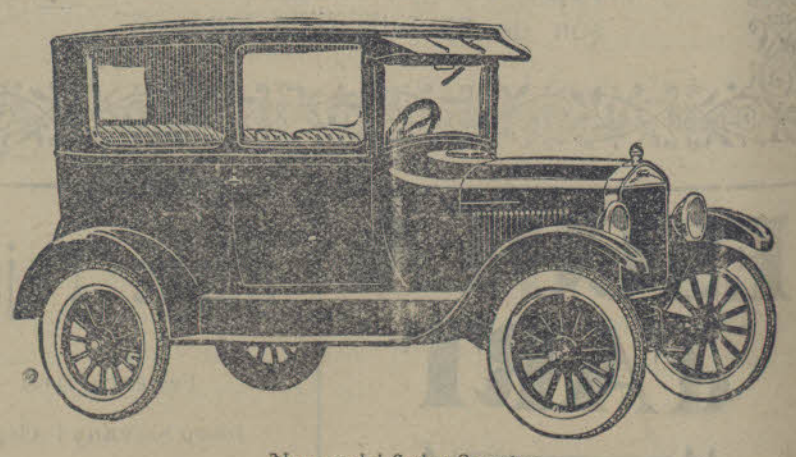
SMOKING
ES EL PREFERIDO

Avis importantissim

Als actuals i futurs propietaris d'automóbils, camions, tractors i recanvis legítims

Ford

EL AUTO UNIVERSAL

Nou model Sedan 2 portes.

Si voleu comprar en bones condicions adreceu-vos a l'antic Agent Oficial, qui ha renunciat voluntàriament el contracte de vendes.

ANTONI JANER

Rambla de Nostra Dona, 37, despatx
Sant Pere, 100, 102 i 101, garatge i taller

VILAFRANCA DEL PENEDES

MOLLE és la máquina d'escriure més BARATA i més FORTA. — Per encárrecs: Josep Esteva, Constitució, 13-Telèfon, 115.